

Univerzita Palackého v Olomouci
Právnická fakulta

Kristýna Čechová

Mimořádné opravné prostředky dle správního řádu

Bakalářská práce

Olomouc 2016

„Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma *Mimořádné opravné prostředky dle správního řádu* vypracovala samostatně a citovala jsem všechny použité zdroje.“

V Olomouci dne 21. 3. 2016

.....
Kristýna Čechová

Děkuji JUDr. Dalimile Gadasové, Dr. za poskytnuté rady, připomínky a celkové odborné vedení při vypracování bakalářské práce.

Obsah

Úvod	5
1 Základní pojmy a instituty	7
2 Vady správních aktů a jejich náprava	11
2.1 Vady správních aktů	11
2.2 Nápravné prostředky dle správního řádu	12
3 Obnova řízení na návrh	17
3.1 Podmínky obnovy řízení	18
3.1.1 Výjimky a omezení obnovy řízení	21
3.2 Žádost	22
3.2.1 Odkladný účinek žádosti	23
3.3 Lhůty	24
3.4 Příslušné správní orgány	25
3.5 Řízení o povolení obnovy řízení	25
3.5.1 Přerušování řízení, zastavení řízení	26
3.6 Rozhodnutí o žádosti	27
4 Obnovené řízení a nové rozhodnutí	29
4.1 Nové (obnovené) řízení	29
4.2 Nové rozhodnutí	31
Závěr	33
Seznam použitých zdrojů	34
Shrnutí	37
Klíčová slova	38

Úvod

Ve své bakalářské práci se věnuji tématu mimořádných opravných prostředků dle správního řádu. Mým cílem bylo zpracovat dílo, které by svým obsahem bylo uplatnitelné a především nápomocné v praktickém životě. Zároveň jsem si chtěla rozšířit dosud získané vědomosti a nové poznatky uplatnit v dalším studiu. V neposlední řadě mne lákalo zpracování takového tématu, kterému doposud nebyla věnována přílišná pozornost ze strany studentů a zároveň by odpovídala rozsahu bakalářské práce. Podle mého názoru právě problematika mimořádných opravných prostředků dle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, splňuje všechna mnou předem stanovená kritéria výběru.

Domnívám se, že správní řád poskytuje adresátům správních rozhodnutí řadu nástrojů a možností nápravy, avšak k jejich využitelnosti je nesmírně důležitá odpovídající úroveň právního vědomí těchto dotčených osob. V blízkém okolí jsem se bohužel dosud setkávala spíše s převažující neznalostí vlastních práv i prostředků nápravy, které jsou adresátům poskytovány. Rozhodla jsem se proto využít této jedinečné příležitosti a přistupovat k této bakalářské práci jako k odbornému podkladu pro následné zpracování jednoduché příručky určené široké laické veřejnosti. Věřím, že by mohla být užitečným návodem v případech, kdy by sami chtěli využít mimořádného opravného prostředku - obnovy řízení na návrh či by se stali účastníky tohoto řízení.

Cílem této práce je poskytnout odborný, ucelený a podrobný popis obnovy řízení na návrh účastníka dle právní úpravy aktuálního znění zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, jakožto mimořádného opravného prostředku. Práce obsahuje kompletní průběh celého řízení - od samotných důvodů povolení obnovy řízení, přes podání žádosti, řízení o povolení obnovy, až po nové řízení a vydání nového rozhodnutí. Toto téma je velmi široké a z důvodu omezení bakalářské práce, se bohužel nemohu věnovat procesu obnovy řízení v jeho plném rozsahu. Ve své práci se proto zaměřím především na speciální ustanovení, týkající se obnovy řízení na návrh.

Hlavní text práce jsem rozčlenila do čtyř kapitol, které dále dělím na jednotlivé podkapitoly.

V první kapitole seznamuji s několika základními pojmy - *správní právo*, *správní řízení*, *správní rozhodnutí* a dalšími, se kterými dále pracuji.

Ve druhé kapitole se podrobněji věnuji *vadným správním aktům* a v té souvislosti i *nápravným prostředkům* dle správního řádu. Uvádím jednotlivé typy vadných správních aktů, což považuji za důležité pro pochopení role mimořádných opravných prostředků při nápravě

správních aktů. Dále se zabývám klasifikací nápravných prostředků, k níž jsem pro snadnější orientaci a přehlednost vytvořila grafické znázornění.

Třetí kapitola je již věnována podrobnému popisu *obnovy řízení na návrh účastníka*, jakožto *mimořádného opravného prostředku*, a to s ohledem na posloupnost jednotlivých kroků a postupů v tomto řízení.

Druhé stádium obnovy řízení - *nové (obnovené) řízení* záměrně umísťuji do samostatné čtvrté kapitoly, abych tak lépe demonstrovala odlišnost právní úpravy a režimu tohoto řízení, jakožto správního řízení prvního stupně. Nezaobírám se však obecnou úpravou správního řízení prvního stupně dle správního řádu, ale především vybranými ustanoveními správního řádu, která tato obecná ustanovení modifikují. Stejným způsobem přistupuji i k výkladu *nového rozhodnutí*, kterému se věnuji rovněž ve čtvrté kapitole.

Veškeré informace potřebné pro vypracování této práce čerpám studiem odborné literatury, včetně článků v odborných časopisech a dále i v rozsáhlé judikatuře správních soudů a na příslušných internetových stránkách orgánů státní správy.

S ohledem na vybrané téma mé práce převažuje metoda popisná. Dále uplatňuji metodu analytickou, a to ve vztahu ke zmiňované judikatuře a právním předpisům. Rovněž využívám metody komparační, především při srovnávání stávající a předešlé právní úpravy.

1 Základní pojmy a instituty

Na úvod je zcela nezbytné vymezit některé základní pojmy, klíčové pro pochopení problematiky, kterou se dále zabývám - mimořádné opravné prostředky v českém správním řízení dle správního řádu.

Správní právo. Definice pojmu správního práva byla již popsána množstvím autorů v mnoha publikacích a přirozeně tak i různými způsoby. Prof. JUDr. Dušan Hendrych, CSc. za správní právo jednoduše považuje tu část právního řádu, která upravuje veřejnou správu.¹ Jinými slovy řečeno, jde o soubor veřejnoprávních norem hmotněprávní, procesní a organizační povahy, které upravují organizaci, činnost a procesní postupy veřejné správy. Pro správní právo je charakteristické, že prosazuje a chrání veřejné zájmy a upravuje vztahy mezi subjekty, které zde vystupují v nerovném postavení. Nerovnost subjektů vyplývá z nadřazenosti veřejné moci, která má za úkol autoritativně určovat konkrétní obsah realizace správního práva, tedy práva a povinnosti adresátů a následně je i vynucovat v rámci správního donucení, jímž veřejná moc disponuje.² Správní právo je právem psaným avšak komplexně nekodifikovaným. Je tvořeno nepřehledným množstvím právních předpisů různé právní síly³, což poměrně komplikuje uspořádání správního práva jako systému a vymezení jeho jednotlivých částí.⁴ V základním členění správního práva rozeznáváme *část obecnou* a *část zvláštní*, dále například z hlediska účinků rozlišujeme správní právo *vnější* a *vnitřní*, avšak s ohledem na téma této práce je nejdůležitější odlišení správního práva hmotného a procesního. *Správní právo hmotné* zahrnuje normy upravující působnost, respektive okruh činností správních orgánů a jejich organizaci. Naproti tomu *správní právo procesní* je obvykle chápáno jako soubor norem správního práva, které upravují organizaci a působnost správních orgánů a procesní postupy před správními orgány, tedy v užším smyslu upravuje správní řízení.⁵

Pramenem správního práva procesního je obecně souhrn norem, týkající se správního procesu a dalších postupů správních orgánů, který je tvořen zákonnými normami a normami

¹ HENDRYCH, Dušan. In HENDRYCH, Dušan a kol. *Správní právo: obecná část*. 8. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. s. 15

² SLÁDEČEK, Vladimír. *Obecné správní právo*. 3., aktualizované a upravené vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013. s. 40

³ například: Ústava a ústavní zákony, mezinárodní smlouvy, právo Evropské unie, obecné principy správního práva, zákony, nařízení, statutární předpisy atd.

⁴ HENDRYCH, Dušan. In HENDRYCH, Dušan a kol. *Správní právo: obecná část*. 8. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. s. 19

⁵ SLÁDEČEK, Vladimír. *Obecné správní právo*. 3., aktualizované a upravené vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013. s. 41-42

podzákonými vydanými na základě zmocnění v zákoně.⁶ V českém správním právu je základním pramenem správního procesu zákon č. 500/2004 Sb., **správní řád**, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).⁷ Tento předpis, jak se uvádí v jeho úvodním ustanovení, upravuje postupy orgánů moci výkonné, orgánů územních samosprávných celků a jiných orgánů, právnických a fyzických osob, pokud vykonávají působnost v oblasti veřejné správy. Tímto je dáno tzv. *pozitivní vymezení* předmětu úpravy či rozsahu působnosti správního řádu. Zahrnuje tedy nejen úpravu tzv. správního řízení (viz další odstavec), ale i vydávání neformalizovaných správních aktů aplikace, úpravu uzavírání veřejnoprávních smluv či úpravu vydávání tzv. opatření obecné povahy, jakožto správních aktů smíšené povahy.⁸ Správní řád lze vymezit i tzv. *negativním vymezením*, tzn. určením toho, na co se správní řád vztahovat nemůže. Příkladem mohou být právní jednání prováděná správními orgány nebo vztahy mezi orgány téhož územně samosprávného celku při výkonu samostatné působnosti.⁹

Další neméně důležitý pojem - **správní řízení** je správním řádem charakterizován jako postup správního orgánu, jehož účelem je vydání rozhodnutí, jímž se v určité věci zakládají, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo jímž se v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá.¹⁰ Správní řízení můžeme rovněž definovat jako proces, který probíhá v právních formách od zahájení řízení, přes zajišťování podkladů po rozhodnutí a jeho vydání, použití prostředků k přezkoumání, až po případnou exekuci a v němž se osoby, jejichž práv a povinností se věc týká, podílejí na řízení a tvorbě obsahu rozhodnutí a k tomu jsou rovněž vybaveny procesními právy a povinnostmi. Výsledkem a cílem tohoto procesu je pak vydání správního aktu. V rámci správních řízení lze rozlišovat správní řízení *obecné* a *zvláštní*.¹¹ Obecnou právní úpravu správního řízení v současnosti představuje správní řád, který po letech vývoje českého správního práva nahradil zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád). V případě zvláštních správních řízení se uplatňuje jak obecná úprava správního řízení, tak i speciální ustanovení, plynoucí ze zvláštních právních předpisů, která obecnou úpravu modifikují a při aplikaci na správní řízení

⁶ například: nařízení vlády, právní předpisy ministerstev a jiných správních úřadů, právní předpisy vydávané orgány s územní působností atd.

⁷ HORZINKOVÁ, Eva. In HORZINKOVÁ, Eva, NOVOTNÝ, Vladimír. *Správní právo procesní*. 5., aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015, s. 26

⁸ například: vyjádření, osvědčení, sdělení atd.

⁹ PRŮCHA, Petr. In SKULOVÁ, Soňa a kol. *Správní právo procesní*. 2. vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2012. s. 26-28

¹⁰ zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 9

¹¹ VOPÁLKA, Vladimír. In HENDRYCH, Dušan a kol. *Správní právo: obecná část*. 8. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. s. 346-350

jsou dokonce užívána přednostně s tzv. subsidiárním neboli podpůrným využitím správního řádu.¹²

Jak jsem již uvedla, cílem správního řízení je vydání **správního rozhodnutí**. Termín *rozhodnutí* zakotvuje sám správní řád, avšak v teorii se dále užívá i jiných výrazů, například *správní akt* či *individuální správní akt* nebo také *konkrétní akt*. Většinou se tento pojem vymezuje jako jednostranný správní úkon - rozhodnutí, ve kterém orgán veřejné správy v jednotlivém případě autoritativně řeší právní poměry adresátů, tedy fyzických či právnických osob, které nejsou součástí organizační struktury veřejné správy.¹³ Správní řád charakterizuje správní rozhodnutí jako rozhodnutí, jímž se v určité věci zakládají, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby (tzv. *konstitutivní akt*) nebo jímž se v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá (tzv. *akt deklaratorní*).¹⁴

Ve vztahu k právní moci a závaznosti je zásadní rozlišit tzv. *pravomocné správní rozhodnutí*. Podle ustanovení správního řádu v § 73 je rozhodnutí v právní moci, jestliže bylo oznámeno a nelze proti němu podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak.¹⁵ Takové pravomocné rozhodnutí je závazné pro účastníky správního řízení a pro všechny správní orgány. Pro jiné osoby je závazné, stanoví-li tak zákon. Pokud se však rozhoduje o osobním stavu, takové rozhodnutí je pak závazné pro každého. Jedná-li se o práva k movitým nebo nemovitým věcem, je pravomocné rozhodnutí závazné i pro právní nástupce účastníků řízení. Pro všechny tyto adresáty je však předně důležité, že nabytím právní moci se daný správní akt stává *vykonatelným*. Vykonatelnost znamená, že povinnost uložená správním rozhodnutím může být vynucena státní mocí, je tedy vynutitelná a vymahatelná.¹⁶

Jestliže je správní akt vykonatelným, stává se zároveň i *exekučním titulem*. Exekuční titul je základní podmínkou a nutným předpokladem pro tzv. *správní exekuci*, představující závěrečné stádium celého správního řízení. Jedná se o státní donucení ke splnění uložených povinností, které nebyly ve stanovené lhůtě splněny dobrovolně.¹⁷ Na základě exekučního titulu se pak vydává *exekuční výzva*, jíž příslušný exekuční správní orgán vyzývá dotyčného

¹² PRŮCHA, Petr. In SKULOVÁ, Soňa a kol. *Správní právo procesní*. 2. vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2012. s. 34

¹³ SLÁDEČEK, Vladimír. *Obecné správní právo*. 3., aktualizované a upravené vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013. s. 116

¹⁴ STAŠA, Josef. In HENDRYCH, Dušan a kol. *Správní právo: obecná část*. 8. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. s. 195

¹⁵ zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 73

¹⁶ KADEČKA, Stanislav. In SKULOVÁ, Soňa a kol. *Správní právo procesní*. 2. vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2012. s. 219-221

¹⁷ KADEČKA, Stanislav. In SKULOVÁ, Soňa a kol. *Správní právo procesní*. 2. vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2012. s. 293-295

k dodatečnému splnění povinnosti či *exekuční příkaz*, obsahující náležitosti správního rozhodnutí a další zákonem stanovené náležitosti k provedení samotné exekuce.¹⁸

Abychom mohli nějaký akt označit za správní, musí splňovat určité požadavky, kritéria a náležitosti, stanovené normami správního práva. S odkazem na správní řád rozlišujeme náležitosti formální a obsahové.

- Příkladem *formálních náležitostí* může být označení „rozhodnutí“, označení příslušného správního orgánu, číslo jednací, datum vyhotovení, otisk úředního razítka a identifikace oprávněné úřední osoby.
- K *obsahovým náležitostem* správního rozhodnutí patří výroková část¹⁹, odůvodnění (s výjimkou²⁰) a poučení účastníků.²¹

Mnozí autoři rozlišují náležitosti *kompetenční, obsahové, formální (vnější formy) a procedurální*.²²

Ve shrnutí - rozhodnutí musí být vydáno kompetentním správním orgánem v rámci zákonem stanoveného procesu a svou formou a obsahem musí naplňovat zákonem předpokládaná kritéria. V případě, že by některé z výše uvedených kritérií nebylo splněno, můžeme hovořit o vadě správního aktu.²³

¹⁸ zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 103 a násl.

¹⁹ rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. února 2005, sp. zn. 3 Ads 21/2004 - 55: „*Řádně formulovaný výrok je nezastupitelnou částí rozhodnutí; toliko z něj lze zjistit, zda a jaká povinnost byla uložena, pouze porovnáním výroku lze usuzovat na existenci překážky věci rozhodnuté, jen výrok rozhodnutí (a nikoliv odůvodnění) může být vynucen správní exekucí apod.*“

²⁰ Ministerstvo vnitra. *Výklad § 68 odst. 4 správního řádu – podmínky pro vydání rozhodnutí bez odůvodnění* [online]. Závěr č. 88 ze zasedání Poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu. mvcr.cz, 26. března 2010 [cit. 29. prosince 2015]. Dostupné na <<http://www.mvcr.cz/clanek/zavery-poradniho-sboru-ministra-vnitra-ke-spravni-mu-radu.aspx>>: „*Podle § 68 odst. 4 správního řádu rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nemusí (ale může) obsahovat odůvodnění, pokud správní orgán vyhověl všem účastníkům řízení, tedy účastníkům podle § 27 odst. 1, 2 a 3 správního řádu, v plném rozsahu. V plném rozsahu správní orgán účastníkům vyhověl, pokud výroková část rozhodnutí ve věci odpovídá všem požadavkům účastníků řízení na rozhodnutí vyjádřeným v jejich návrzích či žádostech.*“

²¹ rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. března 2008, sp. zn. 9 Afs 148/2007: „*Obsahové náležitosti rozhodnutí jsou uvedeny v § 68 správního řádu, dle kterého správní rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. Formální náležitosti písemného vyhotovení správního rozhodnutí obsahuje ustanovení § 69 správního řádu.*“

²² například prof. JUDr. Dušan HENDRYCH, CSc., prof. JUDr. Vladimír SLÁDEČEK, DrSc.

²³ STAŠA, Josef. In HENDRYCH, Dušan a kol. *Správní právo: obecná část*. 8. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. s. 204-210

2 Vady správních aktů a jejich náprava

2.1 Vady správních aktů

Za vadný správní akt lze obecně označit takový akt orgánu veřejné správy, který vykazuje určité právní nedostatky. Tento akt má pak zásadní význam jednak pro samotného adresáta aktu, ale i pro orgány veřejné moci.²⁴ V rámci jednotlivých druhů vad rozlišujeme *vady formální* a *vady materiální* v souvislosti s porušením konkrétních norem práva hmotného či práva procesního. Pokud je porušena právní norma procesní, hovoříme o *vadách formálních*. Naopak o *vadách materiálních* hovoříme tehdy, byla-li porušena norma povahy hmotněprávní. V nauce správního práva se pak zpravidla rozlišují správní akty:

- a) *formálně vadné*,
- b) *věcně nesprávné*,
- c) *nezákonné*,
- d) *nicotné*.²⁵

Někteří autoři v rámci množiny nicotných aktů vyčleňují jako samostatnou skupinu tzv. *paakty*. Obecně však platí důležité pravidlo, které JUDr. Stanislav Kadečka, Ph.D. popisuje následujícím způsobem: „*Pro všechna správní rozhodnutí, včetně vadných, však platí tzv. presumpce správnosti. Ta znamená, že správní rozhodnutí se považuje za bezvadné (tudíž vyvolává právem předpokládané účinky), dokud není zákonem stanoveným způsobem shledáno neplatným (zrušeno, změněno).*“²⁶

ad a) **Formální vady** správních rozhodnutí lze označit za méně závažné vady, jelikož jsou jednoduše opravitelné a nijak neovlivňují právní účinky rozhodnutí. Zpravidla jimi mohou být drobné formální chyby a omyly, například chyby v psaní, počtech nebo jiné zřejmé nesprávnosti písemného vyhotovení.²⁷

ad b) **Věcně nesprávné** akty se z formálního hlediska mohou na první pohled zdát zcela v pořádku, jelikož nevykazují žádné viditelné chyby. Věcná nesprávnost však spočívá v nevhodně aplikovaném správním uvážení, tedy v případě rozhodnutí, kdy k řešení dané věci

²⁴ FRUMAROVÁ, Kateřina. *Nicotnost správního rozhodnutí*. Praha: Leges, 2014. s. 16-17

²⁵ FRUMAROVÁ, Kateřina. *Nicotnost správního rozhodnutí*. Praha: Leges, 2014. s. 25-26

²⁶ KADEČKA, Stanislav In SKULOVÁ, Soňa a kol. *Správní právo procesní*. 2. vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2012. s. 207-208

²⁷ SLÁDEČEK, Vladimír. *Obecné správní právo*. 3., aktualizované a upravené vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013. s. 127

užívá správní orgán své volné úvahy.²⁸ Tento typ vady tak může nastat pouze u správních aktů vydávaných s použitím správního uvážení.²⁹

ad c) *Nezákonné správní akty* jsou charakteristické svým rozporem se zákonem či jiným právním předpisem. Tento rozpor může být představován jak procedurálními vadami neboli vadami v řízení, tak i hmotněprávními vadami.³⁰

ad d) Výjimkou oproti výše uvedeným „opravitelným“ aktům jsou akty *nicotné*,³¹ které zaujímají specifické postavení v rámci vadných správních aktů, jelikož je nelze žádným způsobem napravit. Ve vztahu k ostatním vadám je lze označit za ty nejtěžší, nejzávažnější a zároveň i neodstranitelné. Nicotnost správního rozhodnutí způsobuje jeho neexistenci od samého počátku, a proto se v jejich případě neuplatní ani tzv. *presumpce správnosti*.³² Takové tzv. nulitní správní rozhodnutí nevyvolává žádné právní účinky a nikoho ani žádným způsobem nezavazuje.³³ Správní řád uvádí dva případy nicotnosti správního rozhodnutí.

1. Tzv. *paakt* neboli správní rozhodnutí vydané správním orgánem, který vůbec nebyl věcně příslušným k jeho vydání.³⁴
2. Správní rozhodnutí, pro jehož závažné vady se stává zjevně vnitřně rozporným nebo neuskutečnitelným, ať právně či fakticky, anebo jej nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu.³⁵

2.2 Nápravné prostředky dle správního řádu

K přezkoumávání správních aktů dochází nejen v rámci správního řízení, ale i správního soudnictví, ústavního soudnictví a s přihlédnutím na členství České republiky

²⁸ SLÁDEČEK, Vladimír. *Obecné správní právo*. 3., aktualizované a upravené vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013. s. 128

²⁹ STAŠA, Josef. *Správní právo. Obecná část*. 8. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. s. 211

³⁰ STAŠA, Josef. In HENDRYCH, Dušan a kol. *Správní právo: obecná část*. 8. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. s. 210-211

³¹ rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. března 2008, sp. zn. 9 Afs 148/2007: „Nejvyšší správní soud již mnohokrát konstatoval, že nicotnost a nezákonnost správního aktu považuje za vzájemně odlišné kategorie s vlastním obsahem, rozdílnými předpoklady uplatnění a dopady na soudní přezkum. Následky nicotnosti nelze svévolně spojovat s instituty jinými, nýbrž je naopak třeba vykládat nicotnost restriktivně a s přihlédnutím k jejímu smyslu, jímž je odstranění rozhodnutí, která nikdy nemohla být respektována.(...) Za nicotná rozhodnutí byla v minulosti (...) považována rozhodnutí, „která po právu vůbec neexistují“, tj. rozhodnutí, která trpí absolutní věcnou nepřislusností rozhodujícího orgánu (uložení pokuty za celní delikt energetickou inspekci), rozhodnutí adresovaná někomu, kdo neexistuje, nebo rozhodnutí ukládající absolutně nemožné plnění.“

³² FRUMAROVÁ, Kateřina. *Nicotnost správního rozhodnutí*. Praha: Leges, 2014. s. 25-26

³³ KADEČKA, Stanislav. In SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. 2. vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2012. s. 210

³⁴ rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. května 2010, sp. zn. 1 As 36/2010: „Nicotnost správního rozhodnutí totiž označuje stav, kdy správní akt vydaný správním orgánem není v důsledku určité závažné vady vůbec správním aktem, ale je paaktem, který není způsobilý vyvolat žádné právní následky. Nulitní (tj. nicotný) správní akt nikoho právně nezavazuje. Nicotnost nemůže být zhojena ani uplynutím času, na rozdíl od nezákonnosti či věcné nesprávnosti.“

³⁵ zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 77 odst. 2

v Evropské Unii rovněž i v rámci evropských orgánů ochrany lidských práv.³⁶ Dále se však zaměřím pouze na možnosti nápravy spadající výhradně do působnosti správního řádu.

Ačkoliv správní řád poskytuje řadu nástrojů, sloužících k nápravě vadných správních aktů, systém jejich teoretického dělení však neuvádí. Dle mého názoru lze vycházet z ustanovení § 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, který stanoví, že ve správním soudnictví se lze domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání *řádných opravných prostředků*.³⁷ Z toho vyvozují, že existují *řádné opravné prostředky* a lze se domnívat, že existují i *opravné prostředky mimořádné*. Tento způsob dělení uvádí i Nejvyšší správní soud, který jej ve své judikatuře specifikoval a rozšířil o existenci dalších prostředků, tzv. *dozorčích*, které má v moci pouze správní orgán.³⁸

Teorie správního práva v otázce dělení nápravných prostředků již tak jednoznačná není a setkáváme se zde s řadou mnohdy odlišných názorů a přístupů jednotlivých autorů. Například prof. JUDr. Petr Průcha, CSc. ve svých publikacích vychází ze členění na tzv. *řádné opravné prostředky*, ke kterým řadí odvolání a rozklad a dále pak *mimořádné opravné prostředky*, ke kterým řadí přezkumné řízení a obnovu řízení. Připouští však, že v případě přezkumného řízení se svou povahou jedná o prostředek dozoru.³⁹ Další autoři uvádí skupinu *dozorčích prostředků a prostředků opravných*, které dále dělí na *řádné* a *mimořádné*.⁴⁰ Prof. JUDr. Vladimír Sládeček, DrSc. dělí nástroje nápravy na skupinu *opravných a dozorčích prostředků* a oproti jiným autorům zároveň jednotlivé skupiny rozšiřuje o další nástroje. Mezi *opravnými prostředky* rozlišuje ty, kterými lze napadnout prvoinstanční rozhodnutí - odvolání, rozklad, námitky při správní exekuci a odpor v příkazním řízení a dále ty, které směřují již proti rozhodnutí pravomocnému - obnovu řízení zahájenou na základě žádosti účastníka řízení. *Dozorčí prostředky* spatřuje v institutu přezkumného řízení, obnovy řízení zahajované z moci úřední (*ex offio*) a řízení o prohlášení nicotnosti. Samostatně pak staví právní institut *nového rozhodnutí*, které je možno vydat v návaznosti na provedení nového řízení ve věci, jelikož jej nepovažuje ani za opravný či dozorčí prostředek, ačkoliv připouští

³⁶ SLÁDEČEK, Vladimír. *Obecné správní právo*. 3., aktualizované a upravené vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013. s. 146-149

³⁷ zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, § 5

³⁸ rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. prosince 2006, sp. zn. 1 Afs 56/2004: „*Opravný prostředek – řádný nebo mimořádný – je vždy procesním institutem, který je plně v rukou účastníka řízení; je charakterizován tím, že účastník má subjektivní procesní právo na to, aby takový prostředek byl projednán v zákonem předpokládané procesní formě. (...) Opravný prostředek je přizpůsoben k ochraně subjektivního práva účastníka a jeho podání je ponecháno jeho vlastní aktivitě; úřad nemůže tuto aktivitu nahradit.*“

³⁹ PRŮCHA, Petr. *Správní právo: obecná část*. 8., doplněné a aktualizované vydání. Brno: Doplněk, 2012. s. 291-292

⁴⁰ POTĚŠIL, Lukáš, KRÁLOVÁ, Alžběta, VENCLÍČEK, Jiří. *Správní právo procesní: v příkladech a otázkách*. 1. vydání. Brno: Masarykova Univerzita, Právnická fakulta, 2015. s. 100

některé pro ně společné rysy.⁴¹ To podporuje i tvrzení dalšího autora, který uvádí, že ve stávající úpravě správního řádu je tento institut schopen obstát dokonce i „*sám o sobě*“.⁴² Naproti tomu někteří autoři spatřují v institutu *nového rozhodnutí* mimořádný opravný prostředek.⁴³

Pro účely této práce vycházím ze způsobu dělení jednotlivých nástrojů nápravy správních rozhodnutí (viz Obr. 1) s ohledem na *zásadu dispoziční* a *zásadu oficiality*, tedy odlišuji jednotlivé kategorie nástrojů podle toho, který subjekt je oprávněn jimi disponovat.⁴⁴ Mezi nástroji rozlišuji:

1. opravné prostředky

Těmito disponuje adresát správního rozhodnutí, jakožto projev zásady dispoziční. Mezi opravnými prostředky dále rozeznávám kategorie:

a) řádných opravných prostředků

K těmto řadím právě ty opravné prostředky, jimiž se adresát brání vůči nepravomocnému správnímu rozhodnutí. Konkrétně se jedná o *odvolání* a *rozklad*.

b) mimořádných opravných prostředků

Za tyto opravné prostředky považuji ty, jejichž pomocí se za zákonem stanovených podmínek adresát domáhá nápravy správního rozhodnutí, které již nabylo právní moci. Dle správního řádu je tímto prostředkem pouze *obnova řízení na návrh* adresáta.

2. prostředky dozorcí

Těmito disponuje pouze správní orgán z moci úřední (*ex offio*), jakožto prostředky dozoru, jak již vypovídá sám název. V tomto případě se jedná o projev zásady oficiality.⁴⁵ Správní řád uvádí konkrétně *přezkumné řízení a obnovu řízení* zahajovanou z moci úřední (*ex offio*). Adresátům správních rozhodnutí je umožněno podávat alespoň podněty k zahájení přezkumného řízení. Jedná se však o neformální

⁴¹ SLÁDEČEK, Vladimír. *Obecné správní právo*. 3., aktualizované a upravené vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013. s. 146-148

⁴² PRŮCHA, Petr. *Správní řád s poznámkami a judikaturou*. 2., aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. s. 328

⁴³ HRABÁK, J., NAHODIL, T. *Správní řád s výkladovými poznámkami a vybranou judikaturou*. 4. aktualizované vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2012. s. 310

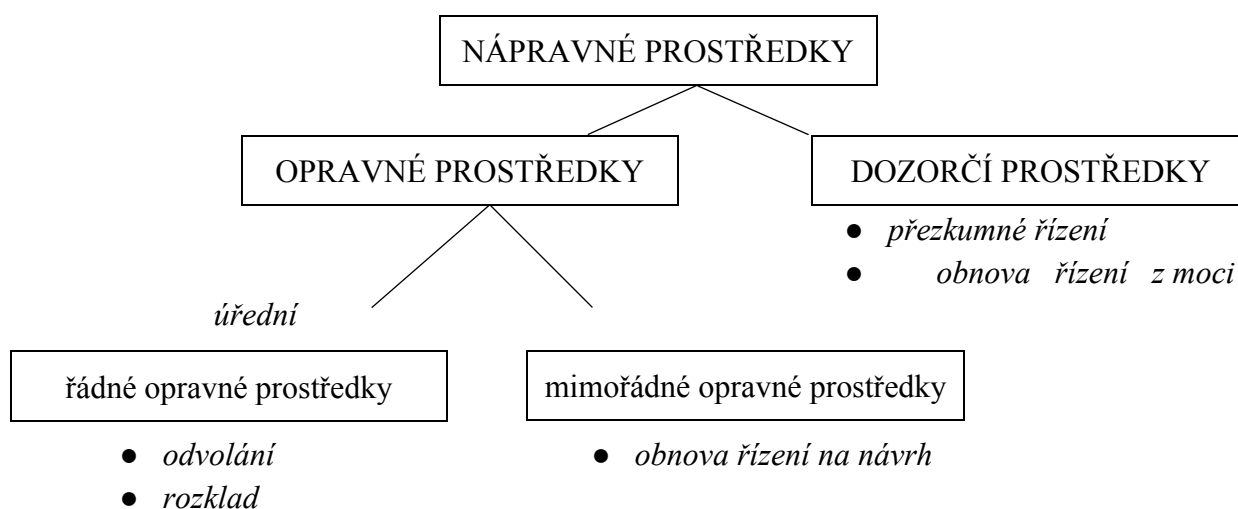
⁴⁴ SKULOVÁ, Soňa. In SKULOVÁ, Soňa a kol. *Správní právo procesní*. 2. vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2012. s. 66

⁴⁵ PRŮCHA, Petr. In SKULOVÁ, Soňa a kol. *Správní právo procesní*. 2. vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2012. s. 241-242

nástroj, tedy v daném případě záleží pouze na úvaze správního orgánu, zda k přezkumnému řízení přistoupí, jelikož se jedná o právně nenárokový prostředek.⁴⁶

Příkláním se tedy k názoru, že *opravný prostředek* lze chápat jako právní nástroj, kterým disponuje účastník řízení a jehož prostřednictvím vyjadřuje nespokojenost s rozhodnutím a žádá o jeho přezkoumání. Kdežto *dozorčí prostředek* má k dispozici pouze správní úřad z úřední moci (*ex offo*), kterým přezkoumává správní rozhodnutí.⁴⁷

Obr. 1 Dělení nápravných prostředků

Stávající znění správního řádu tedy upravuje dva režimy obnovy řízení již ukončeného pravomocným rozhodnutím ve věci, které je nutno rozlišovat.

1. V prvním případě se jedná o obnovu řízení na návrh, jakožto *mimořádný opravný prostředek*. Tímto nástrojem nápravy disponuje pouze účastník a za splnění zákonem stanovených podmínek má na něj i zákonné právo.
2. Ve druhém případě se jedná o nařízení obnovy řízení z moci úřední (*ex offo*), jakožto *prostředek dozorčí*, který má v dispozici pouze správní orgán a to v případech, jestliže je na novém řízení mimo jiné veřejný zájem.⁴⁸

V otázce *nového rozhodnutí* podle § 101 správního řádu není podle mého názoru možné určit jeho přesné zařazení do kterékoli z výše uvedených skupin. Stávající právní úprava totiž umožňuje zahájení *nového řízení* jak na žádost adresáta, tak i z moci úřední (*ex*

⁴⁶ VOPÁLKA, Vladimír. In HENDRYCH, Dušan a kol. *Správní právo: obecná část*. 8. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. s. 395-396

⁴⁷ SLÁDEČEK, Vladimír. *Obecné správní právo*. 3., aktualizované a upravené vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013. s. 147

⁴⁸ zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 100

offo).⁴⁹ Pokud bychom přistoupili na stejný princip členění, jako je tomu u obnovy řízení, dalo by se určit, že v případě zahájení nového řízení správním orgánem z moci úřední (*ex offo*) by se mohlo jednat o dozorčí prostředek a pokud by se nové řízení zahájilo na základě žádosti účastníka, dalo by se hovořit o mimořádném opravném prostředku. Takovému členění však na druhou stranu odporuje povaha předmětu tohoto institutu, jelikož se nejedná toliko o přezkoumání rozhodnutí, jako je tomu u opravných prostředků, nýbrž o nahrazení původního pravomocného rozhodnutí ze zákonem vymezených důvodů.⁵⁰ Z těchto důvodů *nové rozhodnutí* dle § 101 správního řádu vymezují jako samostatný právní institut, který nelze jednoznačně zařadit do jedné z výše uvedených skupin prostředků nápravy správních rozhodnutí.

⁴⁹ zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 101

⁵⁰ SLÁDEČEK, Vladimír. *Obecné správní právo*. 3., aktualizované a upravené vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013. s. 148

3 Obnova řízení na návrh

Obnova řízení na návrh, jakožto *mimořádný opravný prostředek*, je z mého pohledu pro adresáta správního rozhodnutí tím vůbec nejdůležitějším procesním prostředkem, kterým se může domáhat nápravy pravomocného rozhodnutí.⁵¹ V návaznosti na již dříve zmíněné druhy vad správních aktů je podle vyjádření Nejvyššího správního soudu obnova řízení určena především k **nápravě skutkových nesprávností a omylů**.⁵² Klíčovým pro samotného adresáta je rovněž fakt, že v případě obnovy řízení je možné za zákonem splněných podmínek provést důkazy a akceptovat skutečnosti, které vyšly najevo až po ukončení původního řízení.⁵³

Účinností stávajícího správního řádu došlo na tomto úseku právní úpravy k mnohým změnám, avšak stále zde nacházíme mnohé nedokonalosti. Například jednoznačně nesystematická se jeví roztržitost zákonné úpravy shodného tématu. Podrobná úprava obnovy řízení a nového rozhodnutí je totiž zahrnuta do části druhé s názvem „*Obecná ustanovení o správním řízení*“, ale dále je zmíněna i v několika ustanoveních patřících do části třetí s názvem „*Zvláštní ustanovení o správním řízení*“.⁵⁴ Další úpravu např. důvodů obnovy řízení nalezneme i ve zvláštních zákonech⁵⁵, které mohou obecnou úpravu dle správního řádu modifikovat nebo i zcela vyloučit.⁵⁶ Předchozí úprava v zákoně č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád) znala v součtu dokonce šest důvodů obnovy správního řízení, avšak aniž by rozlišovala způsob zahájení - na návrh účastníka či z moci úřední (*ex offico*).⁵⁷ Ve srovnání s aktuální úpravou se důvody obnovy celkově obměnily a podmínky pro povolení obnovy řízení se i do jisté míry zpřísnily.⁵⁸ Důvodová zpráva k vládnímu návrhu zákona - správního řádu, podává vysvětlení těchto změn, spočívajících v redukci právě těch důvodů obnovy

⁵¹ SKULOVÁ, Soňa. In SKULOVÁ, Soňa a kol. *Správní právo procesní*. 2. vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2012. s. 264

⁵² rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. května 2010, sp. zn. 6 As 39/2009: „*Obnova řízení (specificky dle § 100 odst. 1 písm. a/ správního řádu, které je v daném případě uplatňováno) je - na rozdíl od úpravy tzv. přezkumného řízení dle § 94 správního řádu - určena primárně k nápravě skutkových nesprávností.*“

⁵³ JEMELKA, L. PONDĚLÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D. *Správní řád. Komentář*. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013. s. 472

⁵⁴ SLÁDEČEK, Vladimír. *Ke koncepci správního řádu*. In Všeobecné správne konanie: zborník z medzinárodnej vedeckej konferencie 8. - 9. októbra 2009, Bratislava: Univerzita Komenského v Bratislave. Právnická fakulta, 2010. s. 22-23

⁵⁵ například zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů §101d odst. 3: „*Bylo-li na základě opatření obecné povahy, které bylo zrušeno, nebo bylo-li na základě části opatření obecné povahy, která byla zrušena, rozhodnuto o správním deliktu a toto rozhodnutí nabylo právní moci, ale nebylo dosud vykonáno, je zrušení takového opatření obecné povahy nebo jeho části důvodem pro obnovu řízení podle ustanovení příslušného procesního předpisu.*“

⁵⁶ NOVOTNÝ, Vladimír. In HORZINKOVÁ, Eva, NOVOTNÝ, Vladimír. *Správní právo procesní*. 5., aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015, s. 274

⁵⁷ zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 226/2002 Sb. účinném ke dni 1. července 2002

⁵⁸ SLÁDEČEK, Vladimír. K důvodům obnovy správního řízení. *Správní právo*, 2013., roč. XLVI, č. 3, s. 138

řízení, pro něž by bylo možno vést přezkumné řízení.⁵⁹ Podle prof. JUDr. Vladimíra Sládečka, DrSc. však nedošlo k odstranění duplicity, nýbrž ke zrušení některých důvodů obnovy řízení a to bez náhrady.⁶⁰

Obnova řízení, vyvozujeme-li ze stávající úpravy zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, má dvě samostatná stádia řízení.

1. Prvním je **řízení o povolení obnovy**, tzv. *iudicium rescidens*, zahajované na návrh účastníka.⁶¹ V tomto stádiu správní orgán rozhoduje pouze o tom, zda vůbec povolí či nepovolí obnovu řízení.
2. V případě, že správní orgán žádosti vyhoví a obnova řízení bude povolena, pak následuje druhé stádium a to vlastní provedení **nového (obnověného) řízení** ve věci tzv. *iudicium rescissorium*.⁶² Obnovené řízení pak s řízením původním tvoří jeden celek, přičemž nové obnovené řízení je pokračováním řízení původního.⁶³

A právě prvnímu stádiu obnovy řízení - řízení o povolení, se budu dále věnovat ve zbývající části této kapitoly.

3.1 Podmínky obnovy řízení

„*Správní řád stanoví důvody pro povolení obnovy taxativním způsobem. Teprve za splnění zákonem stanovených podmínek má účastník řízení právní nárok na povolení obnovy řízení. (...) Do pravomocného rozhodnutí je proto možno zasáhnout jen za zcela mimořádných a zákonem striktně specifikovaných podmínek,*“ úryvek z odůvodnění Nejvyššího správního soudu k podmínkám obnovy řízení, ze kterého vyplývá, jak důležité je věnovat pozornost veškerým náležitostem v případě žádání o obnovu řízení.⁶⁴

První a stěžejní podmínkou je existence *pravomocného rozhodnutí* vydaného příslušným správním orgánem. Dle ustanovení § 100 odst. 1 správního řádu je předmětem obnovy řízení před správním orgánem řízení ukončené pravomocným rozhodnutím „*ve věci*“.

⁵⁹ Vláda ČR. *Důvodová zpráva k zákonu č. 500/2004 Sb., správní řád* [online]. psp.cz, 6. února 2003 [cit. 29. ledna 2016]. Dostupné na <<http://www.psp.cz/sqw/historie.sqw?t=201&o=4>>: „*Oproti stávajícímu stavu dochází k redukci těch důvodů obnovy řízení, pro něž by bylo možno vést přezkumné řízení. Obnova řízení je možná jak na žádost účastníka, tak z moci úřední, je-li na novém řízení veřejný zájem. Vypouštějí se důvody obnovy řízení uvedené v § 62 odst. 1 písm. c/ a d/ stávajícího správního řádu.*“

⁶⁰ SLÁDEČEK, Vladimír. K důvodům obnovy správního řízení. *Správní právo*, 2013, roč. XLVI, č. 3, s. 133

⁶¹ PRŮCHA, Petr. *Správní řád s poznámkami a judikaturou*. 2., aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. s. 318

⁶² JEMELKA, L. PONDĚLÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D. *Správní řád. Komentář*. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013. s. 472

⁶³ usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. března 2013, sp. zn. 1 As 21/2010: „*Ustanovení § 102 správního řádu je však konstruováno na obnově klasické správní řízení, v němž se vychází z toho, že nové řízení je pokračováním původního řízení a spolu s ním tvoří jeden celek.*“

⁶⁴ rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. května 2010, sp. zn. 6 As 39/2009

Jelikož správní řád nestanoví žádná specifika tohoto rozhodnutí, je možné se domnívat, že obnovy řízení se lze domáhat u jakéhokoliv rozhodnutí, u něhož to však nevyloučí zákon.⁶⁵ Výjimkou je tzv. *usnesení*, které je svou povahou pouhým procesním rozhodnutím.⁶⁶

Další podmínkou je přítomnost *zákonem stanoveného důvodu* či *důvodů*, pro které lze obnovit původní řízení a provést tak řízení nové. Nejprve uvedu přehled jednotlivých důvodů dle správního řádu:

1. Vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které neexistovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit.
2. Důkazy provedené v původním řízení se ukázaly být nepravdivými.
3. Rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, bylo zrušeno či změněno.
4. V odvolacím řízení došlo ke změně nebo zrušení rozhodnutí s podmiňujícím výrokem vydaného v rámci společného řízení.
5. Závazné stanovisko, jímž bylo podmíněno rozhodnutí, které již nabylo právní moci, bylo změněno či zrušeno.⁶⁷

Prvním důvodem je situace, kdy vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které neexistovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit.⁶⁸ Z této úpravy vyplývá, že nelze uplatňovat skutečnosti nebo důkazy, které v době původního řízení existovaly a účastník o nich věděl, nebo o nich mohl či měl vědět a ani takové, které by mohly naopak účastníka v obnoveném řízení poškodit a způsobit zhoršení jeho postavení. Zároveň platí, že účastník tyto skutečnosti a důkazy nemohl bez své viny uplatnit v původním řízení.⁶⁹ Nemožnost uplatnění důkazů a skutečností nastává zejména v případech, kdy je účastník neznal či mu v jejich uplatnění bránila relevantní překážka. Touto relevantní překážkou může být například neznámý pobyt důležitého svědka či jeho dodatečně podaná výpověď, popřípadě, že listina nebo jiná důležitá věc potřebná k provedení důkazu byla v době původního řízení jednoduše nedostupná. Obecně však platí, že za nové skutečnosti nelze považovat ty skutečnosti, které již byly žadatelem o obnovu řízení

⁶⁵ VEDRAL, Josef. *Správní řád. Komentář. 2.*, aktualizované a rozšířené vydání. Praha: BOVA POLYGON, 2012. s. 858

⁶⁶ VEDRAL, Josef. K některým procesním otázkám nové právní úpravy správního trestání. *Správní právo*, roč. XLVII, č. 1-2, s. 103

⁶⁷ zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů

⁶⁸ zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 100 odst. 1 písm. a)

⁶⁹ rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. srpna 2005, sp. zn. 5 A 127/2002: „*Novými skutečnostmi a důkazy (...) je třeba rozumět takové skutečnosti a důkazy, které v době rozhodování správního orgánu reálně existovaly, resp. mohly být reálně provedeny, ale správnímu orgánu, ani účastníkům nebyly známy.*“

předloženy v průběhu odvolacího řízení.⁷⁰ Stejně tak se za nové skutečnosti nepovažují ty, které v době původního rozhodování ve věci neexistovaly a vznikly až po nabytí právní moci vydaného rozhodnutí, nemohou být důvodem pro povolení obnovy řízení.⁷¹

Druhým důvodem povolení obnovy řízení může být situace, kdy se důkazy provedené v původním řízení ukázaly nepravdivými.⁷² Za nepravdivý považují autoři takový důkaz, který svou nepravdivostí, ve smyslu nesprávnosti či zkreslenosti, znemožňuje správnímu orgánu si učinit pravdivý úsudek o stavu dokazované věci. Není ani důležité, zda k nepravdivosti důkazu došlo nesprávným postupem při dokazování ze strany správního orgánu nebo zaviněným, popřípadě nezaviněným jednáním dotčené osoby. Například se může jednat o podvrženou listinu či nesprávně zpracovaný znalecký posudek.⁷³ Co se týče prokazování nepravdivosti důkazů, pak platí, že nepravdivost musí být zjištěna či shledána nesporně a autoritativně a rovněž musí být i řádně doložena, přičemž se nelze opírat o pouhé subjektivní pocity a prohlášení účastníků.⁷⁴

Třetím možným důvodem obnovy řízení na žádost účastníka je situace, kdy bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v původním řízení, které má být obnoveno.⁷⁵ V tomto případě se jedná o tzv. princip řetězení správních aktů, kdy pro vydání správního rozhodnutí je zapotřebí nejprve předchozí vydání jiného správního aktu, přičemž všechna tato rozhodnutí mají povahu samostatných správních rozhodnutí.⁷⁶ Správní řád pak ve své třetí části uvádí i konkrétní situace, kdy například v ustanovení o společném řízení stanoví, že: „*Zrušení či změna rozhodnutí s podmiňujícím výrokem je však důvodem obnovy řízení.*“⁷⁷ A rovněž v téže části v ustanoveních o rozhodnutí podmíněném závazným stanoviskem uvádí, že: „*Zrušení nebo změna závazného stanoviska je v případě, že rozhodnutí, které bylo tímto závazným stanoviskem podmíněno, již nabylo právní moci, důvodem obnovy řízení.*“⁷⁸

⁷⁰ rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. června 2004, sp. zn. 6 A 176/2002: „*Pro nové skutečnosti nebo důkazy se tedy obnovuje řízení jen za předpokladu, že vyšly najevo po právní moci rozhodnutí a že je účastník v původním řízení buď vůbec neznal, nebo je bez své viny nemohl uplatnit (...).*“

⁷¹ NOVOTNÝ, Vladimír. In HORZINKOVÁ, Eva, NOVOTNÝ, Vladimír. *Správní právo procesní*. 5., aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015, s. 276

⁷² zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 100 odst. 1 písm. a)

⁷³ JEMELKA, L. PONDĚLÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D. *Správní řád. Komentář*. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013. s. 473

⁷⁴ PRŮCHA, Petr. *Správní řád s poznámkami a judikaturou*. 2. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. s. 319

⁷⁵ zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 100 odst. 1 písm. b)

⁷⁶ VEDRAL, Josef. *Správní řád. Komentář*. 2., aktualizované a rozšířené vydání. Praha: BOVA POLYGON, 2012. s. 860-861

⁷⁷ zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 140 odst. 7

⁷⁸ zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 149

Uplatnění kteréhokoliv z těchto tří výše popsaných zákonných důvodů je však vázáno na splnění ještě jedné, pro všechny společné, podmínky tzv. *podmínky materiální*. Jedná se o pravidlo stanovené v § 100 odst. 1 správního řádu, kdy: „(...) tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.“ Na této formulaci je zvláštní slovní spojení „mohou odůvodňovat“, nikoliv však „musí“.⁷⁹ Podle mého názoru zákonodárce užívá těchto slov záměrně, jelikož po předložení daných skutečností a důkazů musí příslušný správní orgán nejprve aplikovat správní uvážení, zda by tyto předkládané podklady mohly být důvodem pro obnovu řízení.⁸⁰ Jestli tomu tak skutečně bude a dané podklady budou postačující k jinému řešení otázky, se však fakticky zjistí až v novém řízení.⁸¹

V souvislosti s předběžným posuzováním může nastat i situace, kdy správní orgán své správní uvážení aplikuje nesprávně a v rozporu se zákonem povolí obnovu řízení na základě důkazů a skutečností, které nenaplňují stanovené podmínky pro obnovu řízení. Nové řízení pak jednoznačně nemůže vést k jinému řešení otázky, tedy vydání odlišného rozhodnutí od rozhodnutí vydaného v řízení původním.⁸²

3.1.1 Výjimky a omezení obnovy řízení

V rámci uplatňování mimořádného opravného prostředku - obnovy řízení na návrh - je nutné věnovat pozornost i případným omezením z použitelnosti výše uvedené právní úpravy důvodů obnovy řízení.

V prvé řadě některé výjimky obsahuje sám správní řád. Například stanoví, že: „*Obnova řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení*“.⁸³ Jinými slovy, skutečnosti a důkazy, které v době původního prvostupňového řízení již existovaly, ale účastník je tehdy uplatnit nemohl a ani neuplatnil, mohl je poté uplatnit v navazujícím odvolacím řízení, ale ani tak neučinil, a proto je již nemůže uplatňovat ani u obnovy řízení.⁸⁴ Obdobně i v případě, kdy se účastník řízení sice odvolal, ale posléze důvod obnovy v odvolacím řízení neuplatnil.⁸⁵ Ve správním řádu nacházíme i další omezení, a to

⁷⁹ VEDRAL, Josef. *Správní řád. Komentář*. 2., aktualizované a rozšířené vydání. Praha: BOVA POLYGON, 2012. s. 859-861

⁸⁰ SLÁDEČEK, Vladimír. K důvodům obnovy správního řízení. *Správní právo*, 2013, roč. XLVI, č. 3, s. 133

⁸¹ VEDRAL, Josef. *Správní řád. Komentář*. 2., aktualizované a rozšířené vydání. Praha: BOVA POLYGON, 2012. s. 859

⁸² rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. září 2011, sp. zn. 1 As 102/2011

⁸³ zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 100 odst. 2

⁸⁴ PRŮCHA, Petr. *Správní řád s poznámkami a judikaturou*. 2., aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. s. 319

⁸⁵ JEMELKA, L. PONĎĚLÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D. *Správní řád. Komentář*. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013. s. 475

v rámci úpravy exekuce na nepeněžitá plnění, která obsahuje ustanovení, jímž zcela vylučuje možnost obnovení řízení.⁸⁶

Další výjimky bývají součástí některých zvláštních zákonů, které mohou důvody stanovené správním řádem zúžit či zcela vyloučit - například stanoví, že účastník nemůže podat žádost o povolení obnovy řízení.⁸⁷

3.2 Žádost

Mezi zákonem stanovené předpoklady povolení obnovy řízení na návrh účastníka patří jednoznačně *žádost* o obnovu řízení. Rovněž i sama žádost však musí splňovat zákonem daná kritéria a patřičné náležitosti. A jelikož platí, že jen za splnění všech stanovených podmínek je obnova řízení fakticky nárokovým opravným prostředkem, je pro samotného účastníka velmi důležité, co konkrétně v dané žádosti uvede. Je tedy v jeho zájmu, aby splnění těchto podmínek náležitě prokázal nebo alespoň tvrdil, řádně je označil a co nejlépe a nejpřesněji popsal nastalou situaci.⁸⁸

Správní řád nestanoví žádná specifická kritéria této žádosti o obnovu řízení, je proto nutné vycházet z § 45 správního řádu, který zakotvuje termín *žádost*. V prvním odstavci daného paragrafu je stanoveno, že: „*Žádost musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí z ní být patrné, co žadatel žádá nebo čeho se domáhá. Žadatel je povinen označit další jemu známé účastníky.*“ Zmíněný § 37 správního řádu, na který je zde odkazováno, upravuje institut *podání*. Institut podání je specifický především tím, že se posuzuje, nikoliv z hlediska označení či názvu, nýbrž podle svého skutečného obsahu.⁸⁹ V teorii se pak žádost, společně s dalšími, jako například s odvoláním, řadí mezi tzv. *kvalifikovaná podání* a to z toho důvodu, že správní řád stanoví ještě další požadavky co do jejich obsahu.⁹⁰ Nemá-li však daná žádost

⁸⁶ zákon č. 500/2004 Sb., o správním řízení (správní řád), § 118 odst. 3: „*Při postupu podle tohoto dílu nelze prominout zmeškání úkonu. Nelze ani obnovit řízení nebo vydat nové rozhodnutí.*“

⁸⁷ VEDRAL, Josef. *Správní řád. Komentář. 2.*, aktualizované a rozšířené vydání. Praha: BOVA POLYGON, 2012. s. 864

⁸⁸ PRŮCHA, Petr. *Správní řád s poznámkami a judikaturou. 2.*, aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. s. 318

⁸⁹ rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. září 2008, sp. zn. 1 As 30/2008: „*Adresáti veřejných subjektivních práv a povinností v oblasti veřejné správy jsou v převážné většině právní laici, na nichž nelze vyžadovat, aby své žádosti formulovali zcela pregnantně s pojmenovávali věci přesnými zákonnými termíny, případně dokonce citovali v žádostech přesná zákonná ustanovení. (...) Správní orgány musí při výkonu veřejné moci akceptovat užívání běžného ne odborného jazyka ze strany uživatelů veřejné správy. Pokud jsou výrazy z oblasti běžného jazyka nedostatečné, vzbuzují právní nejasnost z pohledu správního orgánu, musí správní orgán vyzvat žadatele k upřesnění obsahu žádosti a vysvětlit mu, proč je upřesnění nezbytné. Platí totiž zásada, že podání je nutno vždy posuzovat podle jeho skutečného obsahu (k čemu směřuje), nikoliv formálního označení (§ 19 odst. 2 starého správního řádu, § 37 odst. 1 nového správního řádu).*“

⁹⁰ JURNÍKOVÁ, Jana. In SKULOVÁ, Soňa a kol. *Správní právo procesní. 2.* vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2012. s. 117

tyto zákonem předepsané náležitosti či trpí-li jinými vadami, správní orgán je povinen pomoci žadateli s odstraněním těchto nedostatků. Děje se tak na místě, anebo vyzváním žadatele k odstranění konkrétních nedostatků včetně stanovení přiměřené lhůty a poučení o následcích neuposlechnutí.⁹¹ V případě, že by vůči správnímu orgánu byl přece jen učiněn úkon, který by zjevně nebyl žádostí, nebo by z něj nebylo možné zjistit, kdo jej učinil, pak by tento správní orgán ještě před zahájením řízení o žádosti *usnesením* celou věc odložil.⁹²

Správní řád tedy stanovuje několik konkrétních náležitostí, které musí splňovat každá žádost. V prvé řadě musí být jasné, *kdo* činí dané podání, *keré věci* se týká a *co* se jím navrhuje. Jinými slovy - co konkrétně identifikovatelný žadatel v konkrétně určené věci žádá nebo čeho se domáhá. V případě, že žádost podává *fyzická osoba*, uvádí v ní své jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování. Pokud žádost souvisí s *podnikatelskou činností fyzické osoby*, tato osoba uvádí své jméno a příjmení, popřípadě i s dodatkem, odlišujícím osobu podnikatele nebo druh podnikání, dále identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku či jiné evidenci dle zákona jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. V případě, kdy podání činí *osoba právnická*, uvádí svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Dalším kritériem je *označení správního orgánu*, jemuž je žádost určena a *podpis osoby*, která takové podání činí.⁹³ Nicméně předmět žádosti není neměnný, sám žadatel jej později může zúžit či dokonce vzít celou žádost zpět.⁹⁴

3.2.1 Odkladný účinek žádosti

Správní řád stanoví několik konkrétních situací, pro které musí být žádosti o obnovu řízení přiznán odkladný účinek a to ve vztahu k rozhodnutí, které bylo vydáno v původním řízení, jež chce žadatel obnovit.⁹⁵ Přiznáním odkladného účinku pak nenastává vykonatelnost

⁹¹ zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 45 odst. 2

⁹² Ministerstvo vnitra. *Dotazy a odpovědi ke správnímu řádu* [online]. Zápis ze semináře k novému správnímu řádu odboru dozoru a kontroly veřejné správy ve spolupráci s odborem legislativy a koordinace předpisů. mvr.cz, 30. prosince 2005 [cit. 11. února 2016]. Dostupné na <<http://www.mvr.cz/clanek/spravni-rad-metodicke-pomucky-ke-spravnimu-radu-metodicke-pomucky-ke-spravnimu-radu.aspx>>.

⁹³ zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 37 odst. 2

⁹⁴ zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 45 odst. 4

⁹⁵ VEDRAL, Josef. *Správní řád: komentář*. 2., aktualizované a rozšířené vydání. Praha: BOVA POLYGON, 2012. s. 874

ani jiné právní účinky původního rozhodnutí, což z pohledu účastníka představuje jistou ochranu, jelikož takové rozhodnutí přestává být *exekucním titulem*.⁹⁶

Příslušný správní orgán, který rozhoduje o žádosti, přiznává odkladný účinek této žádosti ve dvou daných situacích: *za prvé*, jestliže hrozí vážná újma účastníkovi anebo *za druhé*, jestliže hrozí vážná újma veřejnému zájmu. Tímto se zde projevuje jedna ze základních zásad činnosti správních orgánů, konkrétně *zásada ochrany veřejného zájmu* vycházející z § 2 odst. 4 správního řádu.⁹⁷ Zakotvení pojmů *vážná újma* a *veřejný zájem*, značí, že správní orgán je při rozhodování o žádosti nucen aplikovat tzv. *správní uvážení* a posoudit, zda jsou naplněny znaky těchto tzv. *neurčitých právních pojmů*.⁹⁸

Formu přiznání odkladného účinku žádosti o obnovu řízení správní řád nestanoví, avšak vyvodilo se, že tak činí vydáním *usnesení*.⁹⁹

3.3 Lhůty

Podání žádosti o obnovu řízení je spjata se zákonem stanovenými lhůtami. Správní řád zakotvil současně dva druhy - tzv. *lhůtu objektivní* a *lhůtu subjektivní*. Povaha těchto lhůt je předem určena zákonodárcem jako lhůty prekluzivní neboli propadnutelné, což znamená, že jejich zmeškání nelze prominout.

V § 100 odst. 2 správního řádu je *lhůta subjektivní* vyjádřena slovy, že účastník podává žádost do třech měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl. *Lhůta objektivní* je stanovena způsobem, že účastník tuto žádost podává však nejpozději do třech let ode dne právní moci rozhodnutí.¹⁰⁰

Z toho vyplývá, že lhůta bude zachována a tím i žádost předložena včas pouze tehdy, jestliže obě tyto lhůty poběží současně právě v době podání návrhu.¹⁰¹ Pak záleží na účastníku, aby ve svém návrhu uvedl, kdy se dozvěděl o důvodech obnovy řízení, popřípadě kdy rozhodnutí vydané v řízení, které má být obnoveno, nabylo právní moci.¹⁰²

⁹⁶ JEMELKA, L. PONĎĚLÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D. *Správní řád. Komentář*. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013. s. 477

⁹⁷ zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 2 odst. 4, § 100 odst. 6

⁹⁸ HENDRYCH, Dušan. In HENDRYCH, Dušan a kol. *Právní slovník*. 3. podstatně rozšířené vydání, Praha: C. H. Beck, 2009. s. 517-518

⁹⁹ Ministerstvo vnitra. *Forma přiznání odkladného účinku žádosti o obnovu řízení podle § 100 odst. 6 správního řádu* [online]. Závěr č. 114 ze zasedání Poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu. mvcr.cz, 10. dubna 2012 [cit. 22. února 2016]. Dostupné na <<http://www.mvcr.cz/clanek/zavery-poradniho-sboru-ministra-vnitra-ke-spravnimu-radu.aspx>>.

¹⁰⁰ zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 100 odst. 2

¹⁰¹ PRŮCHA, Petr. *Správní řád s poznámkami a judikaturou*. 2., aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. s. 319

¹⁰² rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. srpna 2014, sp. zn. 38 Ad 17/2012

3.4 Příslušné správní orgány

Účastníku, jakožto žadateli, je správním řádem umožněno podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval. Těmito orgány *příslušnými k přijetí* žádosti se mají na mysli především orgány prvostupňové, dále i odvolací orgány, pokud však proběhlo odvolací řízení a rovněž i orgány příslušné k přezkumnému řízení, jestliže došlo i k tomuto stupni řízení.¹⁰³

Správním orgánem *příslušným k rozhodnutí* o dané žádosti, se však stává pouze ten správní orgán, který v dané věci rozhodl v posledním stupni.¹⁰⁴

Vyvstává tedy otázka, kterým okamžikem je zahájeno samotné řízení o povolení obnovy - zda přijetím žádosti správním orgánem příslušným k pouhému převzetí žádosti, anebo správním orgánem příslušným k rozhodnutí v dané věci. Pak platí, že řízení je zahájeno již dnem, kdy žádost došla správnímu orgánu, který je příslušný k pouhému přijetí žádosti. Pakliže je žádost podána u správního orgánu příslušného k jejímu pouhému převzetí, je povinností tohoto orgánu žádost bezodkladně předat správnímu orgánu příslušnému k jejímu projednání. Jedná se o speciální ustanovení k jiným obecným ustanovením ve správním řádu, které zakotvují povinnost podávat žádost přímo k místně a věcně příslušnému správnímu orgánu, kdy lhůty započínají běžet právě dnem podání k tomuto orgánu. Rovněž je speciální i k ustanovení upravujícím podání k věcně či místně nepřislušnému správnímu orgánu, kdy poté následuje tzv. postoupení pro nepřislušnost příslušnému správnímu orgánu.¹⁰⁵ I přes opatření bezodkladného předání v rámci této speciální úpravy řízení o obnově, je podle mého názoru nejvhodnější v zájmu žadatele směřovat danou žádost na správní orgán, který je právě tím orgánem příslušným k jejímu projednání.

3.5 Řízení o povolení obnovy řízení

Jak jsem již uvedla v předchozí podkapitole, řízení o povolení obnovy řízení je zahájeno dnem, kdy účastník původního řízení, zakončeného pravomocným rozhodnutím, podal svou žádost u příslušného správního orgánu, oprávněného k jejímu převzetí.¹⁰⁶

¹⁰³ VEDRAL, Josef. *Správní řád. Komentář. 2.*, aktualizované a rozšířené vydání. Praha: BOVA POLYGON, 2012. s. 865

¹⁰⁴ zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 100 odst. 2

¹⁰⁵ VEDRAL, Josef. *Správní řád. Komentář. 2.*, aktualizované a rozšířené vydání. Praha: BOVA POLYGON, 2012. s. 865-866

¹⁰⁶ Ministerstvo vnitra. *Podání, označené jako žádost o obnovu řízení, které učinila osoba, která nebyla účastníkem původního řízení, ani jeho právním nástupcem* [online]. Závěr č. 91 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu. mvcr.cz, 11. června 2010 [cit. 22. února 2016]. Dostupné na <<http://www.mvcr.cz/clanek/zavery-poradniho-sboru-ministra-vnitra-ke-spravnimu-radu.aspx>>.

O *účastnících* tohoto řízení lze říci, že jsou to jednoduše všichni účastníci řízení původního, které má být obnoveno. Správní řád totiž neurčuje žádný speciální okruh účastníků řízení o obnově, vycházíme proto z obecného ustanovení § 27 správního řádu o účastnících správního řízení.¹⁰⁷

Stejně tak správní řád nestanoví speciální úpravu *oznámení* zahájení řízení, a proto se řídíme obecným ustanovením, konkrétně § 47 správního řádu. Ten stanoví, že správní orgán je povinen o zahájení řízení uvědomit bez zbytečného odkladu všechny jemu známé účastníky.¹⁰⁸ Problém však nastává v případě, že by posléze v tomto řízení byla žádost o povolení obnovy řízení zamítnuta - viz podkapitola 3.6.

3.5.1 Přerušování řízení, zastavení řízení

Správním řádem je dána celá řada důvodů, pro které je rozhodujícím správním orgánem možné dané řízení přerušit či zastavit.

Přerušování řízení závisí pouze na správním uvážení příslušného správního orgánu, přičemž doba trvání přerušování se předem stanoví na dobu určitou. Příkladem přerušování může být například, trpí-li žádost vadami. Správní orgán pak může usnesením řízení přerušit a činí tak současně s výzvou k odstranění těchto nedostatků žádosti. Řízení lze však přerušit i na požádání samotného žadatele.¹⁰⁹

Na rozdíl od přerušování řízení, *zastavení řízení* je v konkrétně určených případech obligatorní a správní orgán je povinen *usnesením* řízení zastavit. Jedná se o přesně vymezené situace, například: žadatel vzal svou žádost zpět, byla-li podána žádost zjevně právně nepřijatelná - v tomto případě se může jednat například o žádost o obnovu řízení podanou osobou, která nebyla účastníkem původního řízení, ani jeho právním nástupcem¹¹⁰ -, žadatel neodstranil podstatné vady žádosti v předem určené lhůtě či nezaplatil správní poplatek, k němuž byl v řízení povinen atd.¹¹¹

Nicméně, setkáváme se i s případy, kdy přestože jsou veškeré zákonem stanovené předpoklady povolení obnovy řízení řádně splněny, z důvodu upřednostnění jistých zájmů k samotnému povolení nedochází. Za tyto sledované zájmy, které mimo jiné představují jedny z mnoha základních zásad činnosti správních orgánů, lze označit *ochranu veřejného zájmu*,

¹⁰⁷ zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 27

¹⁰⁸ zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 47

¹⁰⁹ zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 64

¹¹⁰ Ministerstvo vnitra. *Podání, označené jako žádost o obnovu řízení, které učinila osoba, která nebyla účastníkem původního řízení, ani jeho právním nástupcem* [online]. Závěr č. 91 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu. mvcr.cz, 11. června 2010 [cit. 22. února 2016]. Dostupné na <<http://www.mvcr.cz/clanek/zavery-poradniho-sboru-ministra-vnitra-ke-spravnimu-radu.aspx>>.

¹¹¹ zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 66

ochranu práv nabytých v dobré víře a ochranu subjektivních práv účastníků. V rámci řízení o obnově je totiž správní orgán odkázán řídit se speciálními ustanoveními správního řádu o přezkumném řízení - § 94 odst. 4 a 5, které se užití obdobně i na obnovu řízení. V těchto ustanoveních se stanoví, že: „*Jestliže po zahájení přezkumného řízení správní orgán dojde k závěru, že ačkoli rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právním předpisem, byla by újma, která by jeho zrušením nebo změnou vznikla některému účastníkovi, který nabyl práva v dobré víře, ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu, řízení zastaví.*“ A dále: „*Při rozhodování v přezkumném řízení je správní orgán povinen šetřit práva nabytá v dobré víře, zejména mění-li rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy (§ 97 odst. 3) nebo určuje-li, od kdy nastávají účinky rozhodnutí vydaného v přezkumném řízení (§ 99).*“ Správní orgán je tak při rozhodování o obnově řízení povinen jednat v souladu s těmito uvedenými zásadami a rovněž zvažovat dopady svého správního uvážení a následného rozhodnutí.¹¹²

3.6 Rozhodnutí o žádosti

Výsledkem řízení o povolení obnovy řízení je běžné rozhodnutí s povahou a náležitostmi shodnými s rozhodnutím vydávaným správním orgánem v prvním stupni správního řízení. Z hlediska právních účinků je nutno zdůraznit, že rozhodnutí o pouhém povolení obnovy řízení nemůže zrušit ono pravomocné rozhodnutí vydané v původním řízení. Takové rozhodnutí se ruší teprve až vydáním nového rozhodnutí v navazujícím, druhém stádiu obnovy řízení - v novém řízení (*iudicium rescissorium*).¹¹³

Rozhodnutí, kterým se dané žádosti o obnovu původního řízení vyhovuje, má *odkladný účinek*, avšak pokud napadené rozhodnutí vydané v původním řízení, nebylo dosud vykonáno. Jinými slovy řečeno, příslušný správní orgán vydá rozhodnutí, které má ve vztahu k původnímu rozhodnutí automaticky ze zákona odkladný účinek, aniž by musel správní orgán tento odkladný účinek rozhodnutí výslovně určit. Správní řád však limituje tento jinak automatický režim přiznání odkladného účinku stanovením dvou výjimek, na které se nevztahuje.

1. Pokud správní orgán v rozhodnutí výslovně vyloučí odkladný účinek z důvodů taxativně uvedených v § 85 odst. 2 správního řádu. Těmito důvody jsou: vyžaduje-li to naléhavě veřejný zájem, hrozí-li vážná újma některému z účastníků anebo požádá-li o

¹¹² JEMELKA, L. PONDĚLÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D. *Správní řád. Komentář*. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013. s. 455-456

¹¹³ rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. října 2003, sp. zn. 7 A 50/2002

to sám účastník, avšak nikoliv, pokud by tím vznikla újma jiným účastníkům nebo to není ve veřejném zájmu.

2. Pokud by vykonatelnost nebo jiné účinky rozhodnutí již zanikly podle zvláštního zákona.¹¹⁴

Rozhodnutí, jímž se dané žádosti vyhovuje, se *oznamuje* všem účastníkům řízení.¹¹⁵

Problém však nastává v otázce oznámení rozhodnutí, jímž se daná žádost zamítá, na což jsem poukázala již dříve v této práci. Takové zamítavé rozhodnutí se totiž oznamuje pouze účastníku, který danou žádost podal - žadateli. O zahájení řízení by tak byli informováni všichni účastníci původního řízení, ale o zamítnutí žádosti by se dozvěděl pouze žadatel. Tento způsob oznamování má však své logické vysvětlení. Pouze žadatel je totiž oprávněn využít proti zamítavému rozhodnutí řádného opravného prostředku, a proto by mohl být i jediným, kdo by měl být s tímto zamítavým rozhodnutím obeznámen. Podle JUDr. Josefa Vedrala, Ph.D. je to dáno tím, že skutečný zájem na obnově řízení má pouze ta osoba, která o ni sama žádá, nikoliv další účastníci původního řízení, jímž se zamítavým rozhodnutím jejich postavení fakticky nemění. Přesto uvádí, že by správní orgán měl s tímto zamítavým rozhodnutím seznámit i ostatní účastníky, předně z důvodu jejich právní jistoty.¹¹⁶

V návaznosti na následné využití řádného opravného prostředku proti rozhodnutí, jímž se žádost o obnovu řízení zamítá, probíhá řízení, které je zakončeno správním rozhodnutím. Nabízí se otázka, zda je možné se v případě opětovného zamítavého rozhodnutí bránit žalobou ke správnímu soudu. Je zajímavé, jak se k této otázce staví české soudy a jakým způsobem se v této oblasti vyvíjela jejich judikatura. V roce 1994 judikoval Vrchní soud v Praze, že rozhodnutí správního orgánu o zamítnutí návrhu na obnovu správního řízení je rozhodnutím procesní povahy, a proto jako takové nemůže být přezkoumáváno soudem.¹¹⁷ Na základě ústavní stížnosti se v následujícím roce touto otázkou zabýval i Ústavní soud, který došel k závěru, že tímto usnesením Vrchního soudu byl porušen čl. 36 a 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a rovněž i čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Usnesení Vrchního soudu poté zrušil a stanovil, že rozhodnutí správního orgánu o zamítnutí návrhu na obnovu správního řízení není nutně rozhodnutím procesní povahy, a proto není vyloučeno jeho přezkoumání soudem.¹¹⁸

¹¹⁴ zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 100 odst. 6

¹¹⁵ PRŮCHA, Petr. In SKULOVÁ, Soňa a kol. *Správní právo procesní*. 2. vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2012. s. 266-267

¹¹⁶ VEDRAL, Josef. *Správní řád. Komentář*. 2., aktualizované a rozšířené vydání. Praha: BOVA POLYGON, 2012. s. 875-876

¹¹⁷ usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 29. října 1996, sp. zn. 7 A 92/96-16

¹¹⁸ nález Ústavního soudu ze dne 13. června 1997, sp. zn. IV. ÚS 366/96

4 Obnovené řízení a nové rozhodnutí

Druhé stádium obnovy řízení - nové (obnovené) řízení ve věci tzv. *iudicium rescissorium* probíhá v návaznosti na vydání kladného rozhodnutí o povolení obnovy řízení (viz kapitola 3). V novém řízení se pak rozhoduje o samotném meritu věci, o kterém již bylo rozhodnuto v řízení původním.¹¹⁹

4.1 Nové (obnovené) řízení

Nové řízení, v němž se vydává nové rozhodnutí, má povahu prvostupňového řízení a proto se v něm postupuje dle obecných ustanovení správního řádu o správním řízení prvního stupně. Existují však určité výjimky či modifikace této obecné úpravy a to zakotvením speciálních ustanovení v § 102 správního řádu.¹²⁰ Již z názvu tohoto paragrafu „Společná ustanovení“ vyplývá, že tato ustanovení jsou společná pro § 100 a 101 správního řádu, tedy jak pro úpravu obnovy řízení tzv. *iudicium rescidens*, tak pro *nové řízení*, které jsem dříve v této práci vymezila jako samostatný nápravný prostředek správních rozhodnutí (viz kapitola 2). Je proto velmi důležité znát danou problematiku a tyto dva typy nástrojů nápravy správních rozhodnutí nezaměňovat.¹²¹ Dále se budu věnovat především těmto výjimkám z obecných ustanovení správního řádu o správním řízení prvního stupně.

K samotnému novému řízení dochází poté, co bylo na základě návrhu účastníka rozhodnuto o obnově řízení. Způsob *zahájení* tohoto řízení však správní řád neupravuje. Ministerstvo vnitra proto uvádí, že po rozhodnutí o povolení obnovy účastník již novou žádost o zopakování původního řízení nepodává, k tomu příslušný správní úřad přikročí automaticky.¹²² Někteří autoři se tedy domnívají, že se jedná o zahájení z moci úřední podle § 46 správního řádu a správní orgán je tak povinen zahájení řízení oznámit všem účastníkům řízení.¹²³

Určení *příslušného správního orgánu* k projednání nového řízení je z povahy věci odlišné od právní úpravy řízení o povolení obnovy řízení. Příslušným správním orgánem je

¹¹⁹ JEMELKA, L. PONDĚLÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D. *Správní řád. Komentář*. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013. s. 472

¹²⁰ PRŮCHA, Petr. *Správní řád s poznámkami a judikaturou*. 2., aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. s. 330

¹²¹ zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 100-102

¹²² Ministerstvo vnitra. *Dotazy a odpovědi ke správnímu řádu*. Zápis ze semináře k novému správnímu řádu odboru dozoru a kontroly veřejné správy ve spolupráci s odborem legislativy a koordinace předpisů [online]. mvr.cz, 30. prosince 2005 [cit. 29. února 2016]. Dostupné na <<http://www.mvr.cz/clanek/spravni-rad-metodicke-pomucky-ke-spravnimu-radu-metodicke-pomucky-ke-spravnimu-radu.aspx>>.

¹²³ NOVOTNÝ, Vladimír. In HORZINKOVÁ, Eva, NOVOTNÝ, Vladimír. *Správní právo procesní*. 5., aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015, s. 279

právě ten správní orgán, který byl příslušným k provedení původního řízení v prvním stupni. Existuje však výjimka a to v případě, kdy bylo původní řízení obnoveno z důvodů, jež se týkaly výlučně řízení před odvolacím správním orgánem, popřípadě řízení o rozkladu. Příslušným správním orgánem by pak byl právě tento odvolací správní orgán.¹²⁴

Odišným způsobem se přistupuje i k otázce *účastenství* podle § 27 správního řádu. Účastníci se posuzují dle právního stavu a skutkových okolností v době nového obnoveného řízení, tedy bez ohledu na seznam účastníků původního řízení.¹²⁵

V rámci obecných ustanovení o správním řízení jsou dány podmínky pro případné *zastavení* či *přerušeni řízení*. Pro nové řízení je nadto stanovena další podmínka a to pro případ, kdy žádost účastníka neodůvodňuje zahájení nového řízení. Správní orgán je poté oprávněn rozhodnout o zastavení řízení. Činí tak usnesením, které následně oznamuje pouze žadateli a těm osobám, vůči nimž již učinil úkon.¹²⁶

Jednou ze zásad, jíž se příslušný správní orgán při své činnosti musí řídit a které jsem již několikrát v této práci zmínila, je *zásada materiální pravdy*. Ta ve své podstatě znamená, že správní orgán musí zjistit stav projednávané věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími zásadami, konkrétně uvedenými v § 2 správního řádu.¹²⁷ Správní orgán tak pro účely vydání nového rozhodnutí může využívat veškerých podkladů uvedených v § 50 a následujícím správního řádu. O propojenosti nového řízení s řízením původním pak rovněž svědčí i možnost správního orgánu využívat v rámci nového řízení i podkladů z řízení původního a to včetně rozhodnutí o odvolání, nevylučuje-li to důvod obnovy řízení. Při užívání těchto podkladů však správní orgán musí brát v úvahu nové skutečnosti a nové právní okolnosti daného případu.¹²⁸

Stejně jako v řízení o povolení obnovy i zde je pravidlem, že je správní orgán povinen *šetřit práva nabytá v dobré víře*.¹²⁹

Kromě výše uvedených pravidel je dále pro správní orgán, provádějící nové řízení, závazný *právní názor* odvolacího správního orgánu z původního řízení. To je vyloučeno

¹²⁴ zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 102 odst. 1

¹²⁵ JEMELKA, L. PONDĚLÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D. *Správní řád. Komentář*. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013. s. 482

¹²⁶ zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 102 odst. 4

¹²⁷ JEMELKA, L. PONDĚLÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D. *Správní řád. Komentář*. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013. s. 235

¹²⁸ VEDRAL, Josef. *Správní řád. Komentář*. 2., aktualizované a rozšířené vydání. Praha: BOVA POLYGON, 2012. s. 891

¹²⁹ zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 2 odst. 3, § 102 odst. 7

pouze v případě, pokud se tento právní názor vlivem změny právního stavu nebo skutkových okolností stal bezpředmětným.¹³⁰

4.2 Nové rozhodnutí

Můžeme říci, že účelem nového řízení je vydání *nového rozhodnutí*. Pouze tímto novým rozhodnutím ve věci se ruší rozhodnutí vydané v původním řízení¹³¹, o čemž jsou účastníci následně poučeni v písemném vyhotovení nového rozhodnutí. Jedná se tak o další náležitost uváděnou v poučení správního rozhodnutí spolu s dalšími náležitostmi dle obecného ustanovení v § 68 odst. 5 správního řádu.¹³²

Právní účinky nového rozhodnutí nenastávají automaticky, nýbrž jsou stanoveny příslušným správním orgánem přímo ve výrokové části nového rozhodnutí. K určení počátku působení právních účinků rozhodnutí je správní orgán instruován § 99 správního řádu. Ačkoliv je tento paragraf určen primárně pro rozhodnutí vydávané v přezkumném řízení, je dáno, že pro nové rozhodnutí platí obdobně. Správní orgán tedy zvolí první či druhou variantu v závislosti na konkrétním obsahu původního rozhodnutí.

1. Pokud byla původním rozhodnutím *uložena* povinnost, určí, že právní účinky nastávají zpětně a to ode dne právní moci nebo předběžné vykonatelnosti původního rozhodnutí tzv. *ex tunc*.
2. Jestliže bylo původním rozhodnutím *přiznáno právo*, stanoví, že účinky nastávají až ode dne právní moci nebo předběžné vykonatelnosti nového rozhodnutí tzv. *ex nunc*.¹³³ Správní řád však pamatoval i na případy, kdy rozhodnutí bylo vydáno na základě nesprávných či neúplných údajů uvedených žadatelem, pak správní orgán určí, že účinky rozhodnutí v novém řízení nastávají ode dne právní moci nebo předběžné vykonatelnosti původního rozhodnutí.¹³⁴

¹³⁰ zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 102 odst. 6

¹³¹ Ministerstvo vnitra. *Dotazy a odpovědi ke správnímu řádu*. Zápis ze semináře k novému správnímu řádu odboru dozoru a kontroly veřejné správy ve spolupráci s odborem legislativy a koordinace předpisů [online]. mvcz.cz, 30. prosince 2005 [cit. 29. února 2016]. Dostupné na <<http://www.mvcz.cz/clanek/spravni-rad-metodicke-pomucky-ke-spravnimu-radu.aspx>>.

¹³² JEMELKA, L. PONDĚLÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D. *Správní řád. Komentář*. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013. s. 484

¹³³ VEDRAL, Josef. *Správní řád. Komentář*. 2., aktualizované a rozšířené vydání. Praha: BOVA POLYGON, 2012. s. 893

¹³⁴ zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 99 odst. 2 a 3

S ohledem na povahu nového rozhodnutí, jakožto rozhodnutí vydávaného v prvním stupni správního řízení, může být proti němu podán řádný opravný prostředek - odvolání a to kterýmkoli účastníkem řízení.¹³⁵

¹³⁵ VEDRAL, Josef. *Správní řád. Komentář. 2.*, aktualizované a rozšířené vydání. Praha: BOVA POLYGON, 2012. s. 891

Závěr

Mou snahou bylo odborným způsobem poskytnout přehled průběhu obnovy řízení na návrh účastníka, a to od samého počátku podání žádosti až po vydání konečného rozhodnutí v novém řízení. Především však tato práce měla posloužit jako odborný podklad pro následné zpracování příručky určené široké laické veřejnosti. Tato příručka by měla pomoci všem, kteří se dosud s touto právní úpravou nesečkali, náhle se ocitli v pozici účastníků tohoto řízení, popřípadě by se mohli stát samotnými žadateli o obnovu řízení.

Zpracování daného tématu nebylo lehké a v průběhu psaní jsem se musela vypořádat s různými postoji, názory a definicemi, včetně samotného přístupu jednotlivých autorů k dělení nápravných prostředků. Podle mého názoru je právě tato nejednotnost mezi autory pro mnohé matoucí.

Rovněž mohu konstatovat, že i když jsem se zaměřila pouze na mimořádné opravné prostředky dle správního řádu, je rozsah stanovený pro bakalářskou práci jistým omezením již z toho pohledu, že obnova řízení jako celek v sobě zahrnuje dvě samostatná správní řízení, která podléhají rozdílné právní úpravě dle příslušných ustanovení správního řádu.

O náročnosti daného tématu a pravděpodobně i o nepřesných vědomostech subjektů tohoto řízení svědčí rovněž bohatá judikatura českých soudů zabývající se touto oblastí. Nelze však opomenout, že právě v rámci řízení o obnově je správní orgán v nejednom případě nucen aplikovat správní uvážení, což se rovněž může odrazit na konečném počtu soudních řízení.

Na závěr této práce bych chtěla říci, že téma mimořádných opravných prostředků splnilo má očekávání a jsem přesvědčena, že cíl, který jsem si vytyčila v úvodu této práce, byl splněn.

Seznam použitých zdrojů

1. Odborná literatura:

- FRUMAROVÁ, Kateřina. *Nicotnost správního rozhodnutí*. Praha: Leges, 2014. 496 s.
- HENDRYCH Dušan a kol. *Právníký slovník*. 3. podstatně rozšířené vydání, Praha: C. H. Beck, 2009. 1481 s.
- HENDRYCH, Dušan a kol. *Správní právo: obecná část*. 8. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. 792 s.
- HRABÁK, J., NAHODIL, T. *Správní řád s výkladovými poznámkami a vybranou judikaturou*. 4., aktualizované vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2012. 452 s.
- HORIZNKOVÁ, Eva, NOVOTNÝ, Vladimír. *Správní právo procesní*. 5., aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015, 390 s.
- JEMELKA, L. PONDĚLÍČKOVÁ, K., BOHADLO, D. *Správní řád. Komentář*. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013. 844 s.
- POTĚŠIL, Lukáš, KRÁLOVÁ, Alžběta, VENCLÍČEK, Jiří. *Správní právo procesní: v příkladech a otázkách*. 1. vydání. Brno: Masarykova Univerzita, Právníká fakulta, 2015. 166 s.
- PRŮCHA, Petr. *Správní právo: obecná část*. 8., doplněné a aktualizované vydání. Brno: Doplněk, 2012. 428 s.
- PRŮCHA, Petr. *Správní řád s poznámkami a judikaturou*. 2., aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. 496 s.
- SKULOVÁ, Soňa a kol. *Správní právo procesní*. 2. vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2012. 386 s.
- SLÁDEČEK, Vladimír. *Ke koncepci správního řádu*. In Všeobecné správne konanie: zborník z medzinárodnej vedeckej konferencie 8. - 9. októbra 2009, Bratislava: Univerzita Komenského v Bratislave. Právníká fakulta, 2010. 238 s.
- SLÁDEČEK, Vladimír. *Obecné správní právo*. 3., aktualizované a upravené vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013. 500 s.
- VEDRAL, Josef. *Správní řád. Komentář*. 2., aktualizované a rozšířené vydání. Praha: BOVA POLYGON, 2012. 1448 s.

2. Odborné časopisy:

- SLÁDEČEK, Vladimír. K důvodům obnovy správního řízení. *Správní právo*, 2013, roč. XLVI, č. 3, s. 129-139

VEDRAL, Josef. K některým procesním otázkám nové právní úpravy správního trestání. *Správní právo*, 2014, roč. XLVII, č. 1-2, s. 97-117

3. Právní předpisy:

zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů

zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů

zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 226/2002 Sb. účinném ke dni 1. července 2002

4. Judikatura:

nález Ústavního soudu ze dne 13. června 1997, sp. zn. IV. ÚS 366/96

rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. srpna 2014, sp. zn. 38 Ad 17/2012

rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. října 2003, sp. zn. 7 A 50/2002

rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. června 2004, sp. zn. 6 A 176/2002

rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. února 2005, sp. zn. 3 Ads 21/2004 - 55

rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. srpna 2005, sp. zn. 5 A 127/2002

rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. prosince 2006, sp. zn. 1 Afs 56/2004

rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. března 2008, sp. zn. 9 Afs 148/2007

rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. září 2008, sp. zn. 1 As 30/2008

rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. května 2010, sp. zn. 6 As 39/2009

rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. května 2010, sp. zn. 1 As 36/2010

rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. září 2011, sp. zn. 1 As 102/2011

usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. března 2013, sp. zn. 1 As 21/2010

usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 29. října 1996, sp. zn. 7 A 92/96-16

5. Internetové zdroje:

Ministerstvo vnitra. *Dotazy a odpovědi ke správnímu řádu*. Zápis ze semináře k novému správnímu řádu odboru dozoru a kontroly veřejné správy ve spolupráci s odborem legislativy a koordinace předpisů [online]. mvcr.cz, 30. prosince 2005 [cit. 29. února 2016]. Dostupné na <<http://www.mvcr.cz/clanek/spravni-rad-metodicke-pomucky-ke-spravnimu-radu-metodicke-pomucky-ke-spravnimu-radu.aspx>>.

Ministerstvo vnitra. *Forma přiznání odkladného účinku žádosti o obnovu řízení podle § 100 odst. 6 správního řádu* [online]. Závěr č. 114 ze zasedání Poradního sboru ministra vnitra ke

správnímu řádu. mvcr.cz, 10. dubna 2012 [cit. 22. února 2016]. Dostupné na <<http://www.mvcr.cz/clanek/zavery-poradního-sboru-ministra-vnitra-ke-správnímu-radu.aspx>>.

Ministerstvo vnitra. *Podání, označené jako žádost o obnovu řízení, které učinila osoba, která nebyla účastníkem původního řízení, ani jeho právním nástupcem* [online]. Závěr č. 91 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu. mvcr.cz, 11. června 2010 [cit. 22. února 2016]. Dostupné na <<http://www.mvcr.cz/clanek/zavery-poradního-sboru-ministra-vnitra-ke-správnímu-radu.aspx>>.

Ministerstvo vnitra. *Výklad § 68 odst. 4 správního řádu – podmínky pro vydání rozhodnutí bez odůvodnění* [online]. Závěr č. 88 ze zasedání Poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu. mvcr.cz, 26. března 2010 [cit. 29. prosince 2015]. Dostupné na <<http://www.mvcr.cz/clanek/zavery-poradního-sboru-ministra-vnitra-ke-správnímu-radu.aspx>>.

Vláda ČR. *Důvodová zpráva k zákonu č. 500/2004 Sb., správní řád* [online]. psp.cz, 6. února 2003 [cit. 29. ledna 2016]. Dostupné na <<http://www.psp.cz/sqw/historie.sqw?t=201&o=4>>.

Shrnutí

Tato bakalářská práce se zabývá mimořádnými opravnými prostředky dle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. První kapitola seznamuje se základními pojmy a instituty, se kterými se dále v textu pracuje. Druhá kapitola je věnována problematice vadných správních aktů a jejich nápravě, zahrnující autorův postoj k dělení jednotlivých nápravných prostředků. Třetí, stěžejní kapitola pojednává o obnově řízení na návrh účastníka v komplexním pojetí a v posloupnosti jednotlivých kroků. V závěrečné kapitole je popsáno druhé stádium obnovy řízení - nové (obnovené) řízení, jeho průběh až po vydání nového rozhodnutí.

Abstract

This bachelor thesis deals with the Extraordinary Legal Remedies under the Administrative Procedure Code. The first chapter introduces essential concepts and institutes which are used throughout the whole text. The second chapter is dedicated to the issue of the defective administrative acts and their appropriate remediation. This chapter includes the author's attitude to the possible classification of the legal remedies. The third and the main chapter of this thesis deals with the reopening of the administrative proceeding in a comprehensive approach and in a sequence of particular steps. In the last chapter the second phase of the reopened proceeding is introduced - the new (reopened) proceeding, from its process till the publishing of the new administrative decision.

Klíčová slova

Správní právo, Správní rozhodnutí, Správní řád, Správní řízení, Mimořádné opravné prostředky, Nové (obnovené) řízení, Nové rozhodnutí, Obnova řízení, Vadný správní akt, Veřejná správa

Key words

Administrative law, Administrative decision, The Administrative Procedure Code, Administrative proceeding, Extraordinary Legal Remedies, Reopened administrative proceeding, New administrative decision, Reopening of the administrative proceeding, Defective administrative decision, Public administration